Pavel Pánek

Pan Pánek se narodil 1. dubna roku 1942 na Spořilově, kde žil v rodinném domě s jeho rodiči a starším bratrem. Po skončení 2. světové války se přestěhovali do Kladna, rodného města jeho otce. Onemocněl zde úplavicí.

Poté co se uzdravil, nastoupil v pěti letech do skauta, který již dříve navštěvovali jeho bratr a bratranci. Rád vzpomíná na zážitky, spojené se skautem. I když měl dětství skromnější než dnešní mládež, přes to bylo šťastné. Významnou část dětství pobýval u své tety na Spořilově.

Po střední průmyslové škole nastoupil pan Pánek do výzkumného ústavu. Poté byl odveden na vojnu. Na tuto zprávu jeho blízcí reagovali různě. Tatínek si toho ani nevšiml, Maminka z toho byla smutná.

Nastoupil do takzvané důstojnické školy. Byla to akademie pro důstojníky z povolání, která se nacházela na Slovensku v Novém Městě nad Váhom. Už na vojně skládal přijímací zkoušky na vysokou.

Po dokončení vysoké školy začal pracovat na vývoji laseru. Tuto práci dělal 20 let a díky tomu procestoval celou republiku. Když v této práci skončil, přibližně po 32 letech, našel si zaměstnání v softwarové firmě, která vyvíjela programy. Podle pana Pánka to byla vynikající práce.

V mládí měl v oblibě zbraně.Po nepříjemné zkušenosti se zbraní, se řídí pravidlem - ”nikdy žádnou zbraní nemířit na člověka”.

A teď pan Pánek žije spokojeným životem a věří, že budeme mít klidnější a šťastnější život, než prožil on sám.